

ΛΕΣΧΗ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ
ΣΈΡΓΟΥΦ
ΧΟΛΜΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΠΟΔΡΑΣΗ

ΙΣΑΑΚ ΡΑΛΜΙΟΛΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΝÚΡΙΑ ΑΡΑΡΙCΙΟ

Τζούλια

Δεν την τρομάζει τίποτα. Λέει αυτό που σκέφτεται και είναι τόσο πειστική, που μπορεί να πουλήσει ψυγείο σε Εσκιμώο. Λατρεύει τα αστυνομικά βιβλία και παθιάζεται με τις επικίνδυνες υποθέσεις.

Ντιέγκο

Είναι ιδιοφυΐα στην πληροφορική και την τεχνολογία. Χρησιμοποιεί τάμπλετ, υπολογιστές και κινητά με την ίδια ευκολία που ξετυλίγει τα δώρα του. Γ' αυτόν, η στρίγκλα εξ αγχιστείας αδελφή του είναι χειρότερη κι από το πρωινό ζύπνημα.

Δόκτωρ Γάτσον

Οι τεμπέλικες αρκούδες μοιάζουν υπερκίνητικες πλάι σ' αυτόν τον χοντρούλη γάτο, που γεννήθηκε κουρασμένος. Δεν αφήνει το χουζούρι του, εκτός κι αν του προσφέρουν φαγητό πολύ προσεγμένο (γατοτροφή όχι, ευχαριστώ). Τα μεγάλα πάθη του είναι το φαΐ και ο ύπνος, αλλά, αν και δεν του φαίνεται, καμιά φορά δείχνει μεγάλο αστυνομικό δαιμόνιο. Μπορεί να μιλάει με τον Σέργουφ και τ' αφεντικά του.

Σέργουφ

Επικοινωνεί με τα αφεντικά του και αντιλαμβάνεται τα ανθρώπινα συναισθήματα, ικανότητες που τον κάνουν έναν από τους πιο ικανούς ντετέκτιβ του κόσμου. Σκανδαλιάρης, ένας καπετάν φασαρίας, πονηρούλης και μικροκαμωμένος. Η μεγαλύτερη αδυναμία του είναι οι ψηλές σκυλίτσες...

Κεφάλαιο 1

Η Τζούλια και ο Ντιέγκο σύρθηκαν στον αεραγωγό λαχανιασμένοι και καταϊδρωμένοι. **Ο ανιχνευτής άρχισε να αναβοσβήνει** όταν έφτασαν στο σωστό σημείο.

«**ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ!**» φώναξε ο Ντιέγκο και συμβουλεύτηκε το ρολόι του. «Μας μένουν μόνο δώδεκα λεπτά μέχρι να κάνει ο φύλακας την περιπολία του».

«Δώσε μου, λοιπόν, το κατσαβίδι κι άσε με να δουλέψω», πέταξε η Τζούλια. «Μιλάς πιο πολύ κι από τον Λοριάρτι όταν αφήνει μήνυμα στον τηλεφωνητή».

«Κι εσύ είσαι πιο κλαψιάρα κι από τον Λορντ Μόντι», απάντησε ο Ντιέγκο. «Αν συνεχίσεις να κλαψουρίζεις έτσι, εδώ μέσα θα γίνει Λιμνούπολη».

«Μ' αυτόν τον ρυθμό», μπήκε στη μέση ο Σέργουφ, «θα τελειώσετε τον καβγά στη φυλακή».

«Τρώνε καλά στη φυλακή; Επειδή αν έχουν μενού γκουρμέ πρώτης ποιότητας και δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα όλη μέρα...» είπε σκεπτικός ο Γάτσον.

Ο Ντιέγκο, φουρκισμένος, έδωσε το κατσαβίδι στην αδελφή του, την Τζούλια, που του το άρπαξε κακήν κακώς από τα χέρια, ξεβίδωσε στα γρήγορα τις τέσσερις βίδες κι έβγαλε το καπάκι. Από κάτω τους βρισκόταν η αίθουσα του θησαυρού. Σε μια βιτρίνα με χοντρό κρύσταλλο, έλαμπε το πιο αστραφτερό κόσμημα που είχαν δει στη ζωή τους: ένα χρυσό αδαμαντοποίκιλτο στέμμα.

«Πρώτα πρέπει να απενεργοποιήσουμε τον συναγερμό», είπε ο Ντιέγκο.

Έδωσε ένα σκοινί στη μέση του, ενώ η αδελφή του στερέωνε την άλλη άκρη σ' έναν γάντζο στον τοίχο. Ο Ντιέγκο ετοιμαζόταν να κρεμαστεί με το σκοινί όταν...

«Υπάρχουν **ΚΑΜΕΡΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ**, αγροίκε!» τον σταμάτησε η Τζούλια. «**Άντε, βάλε τη μάσκα του σκι**».

Αυτή τη φορά το παιδί περιορίστηκε να γρυλίσει. Η αδελφή του ήταν κάτι παραπάνω από αντιπαθητική, αλλά είχε δίκιο. Η επιτυχία της κλοπής προϋπέθετε να μην μπορεί κανείς να τους αναγνωρίσει, ειδικά οι κάμερες ασφαλείας που υπήρχαν στην αίθουσα του θησαυρού. Έσπευσε να φορέσει τη μάσκα του σκι κι άρχισε να κατεβαίνει.

«Εδώ είμαστε!» φώναξε ο Ντιέγκο όταν βρέθηκε να κρέμεται στο ύψος του πίνακα ελέγχου.

Συνέδεσε τον φορητό υπολογιστή του σε μια διαθέσιμη πρίζα κι άρχισε να πληκτρολογεί ξέφρενα.

«Πιο αργά δεν μπορείς; Έχω δει μια τεμπέλικη αρκούδα που έκανε πιο γρήγορα από σένα», γκρίνιαξε η Τζούλια.

Ο Ντιέγκο σήκωσε καρτερικά τα μάτια του και αγνόησε τα σαρκαστικά σχόλια της αδελφής του. Η δουλειά απαιτούσε συγκέντρωση. Ανέλυσε στα γρήγορα τα στοιχεία και σχεδίασε μια στρατηγική για να απενεργοποιήσει τον συναγερμό. Είχε **ΧΑΚΑΡΕΙ** πολύ πιο πολύπλοκα συστήματα. Έλυσε τον αλγόριθμο, κατέβασε το κλειδί και το έβαλε στον πίνακα ελέγχου. Αμέσως ένα νέο μήνυμα εμφανίστηκε στην οθόνη: **ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΑΠΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ**.

«Πάνω!» διέταξε ο Ντιέγκο και η Τζούλια στρώθηκε στη δουλειά.

«Λίγο ακόμα ν' αργούσες και θα 'βγαζαν δύο καινούριες τριλογίες του Πολέμου των Άστρων», είπε κοροϊδευτικά το κορίτσι, όταν ο Ντιέγκο είχε πια επιστρέψει στον αεραγωγό.

«Πάψε και κουνήσου», πέταξε εκείνος λύνοντας

το σκοινί. «Με τον συναγερμό απενεργοποιημένο, ακόμα και μια μαϊμού με δεκανίκια που κάνει επίθεση στο Clash of Clans θα μπορούσε να κλέψει το στέμμα. Έλα, λοιπόν, κατέβα».

Η Τζούλια άρχισε να κατεβαίνει με το σκοινί όταν αντιλήφθηκε ότι ο Γάτσον είχε χωθεί στο σακίδιό της. Σήκωσε καρτερικά τα μάτια της και σταμάτησε την κάθοδο.

«Θα κλέψουμε φαΐ; Θα κλέψουμε φαΐ;» νιαούρισε ο γάτος.

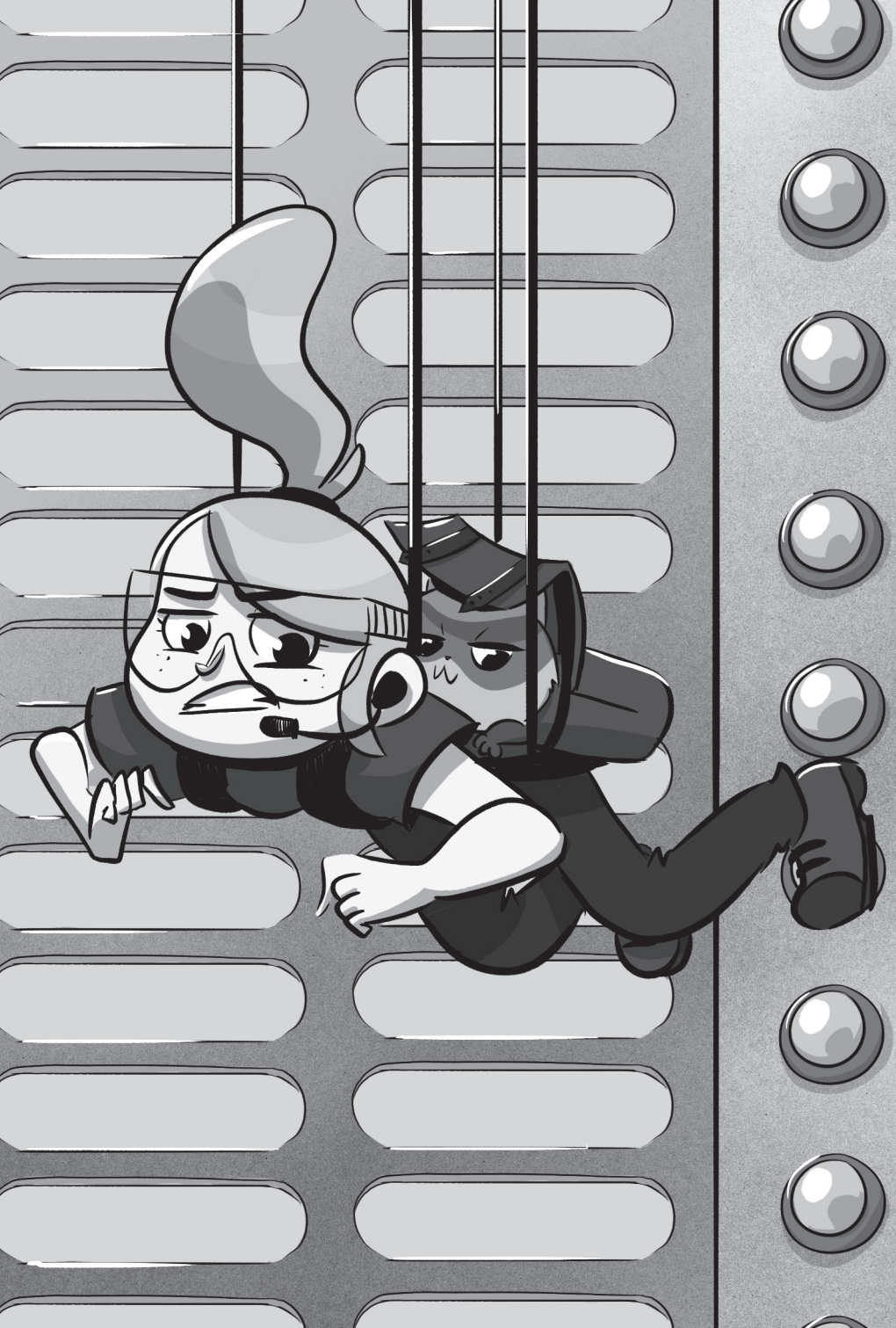
«Γάτσον!» Η Τζούλια ήταν απελπισμένη. «Ανέβασέ με πάλι, Ντιέγκο. Με τον Γάτσον είναι αδύνατον».

«Κόσμημα από σολομό ή κόσμημα από φουά γκρα;» Ο Γάτσον φαινόταν πολύ πεινασμένος.

«ΑΣΕ ΤΙΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΕΣ!» μούγκρισε ο αδελφός της, χωρίς την παραμικρή πρόθεση να την ανεβάσει πάλι πάνω. «Γκρινιάζεις περισσότερο κι από ποδοσφαιριστή που του σφύριξαν πέναλτι».

Η Τζούλια, τσαντισμένη, ψέκασε το μέρος μ' ένα σπρέι και οι γραμμές των αισθητήρων κίνησης εμφανίστηκαν

στον αέρα με κόκκινο φωσφορίζον χρώμα. Ήταν ο μόνος συναγερμός που ο Ντιέγκο δεν είχε απενεργοποιήσει και ήταν φανερό πως δεν θα ήταν εύκολο να περάσει ανάμεσα από εκείνες τις γραμμές, ιδίως με τον Γάτσον μέσα στο σακίδιο.

Πήρε βαθιά ανάσα και παρατήρησε προσεκτικά τις γραμμές. Υπολόγισε νοερά τις κινήσεις που έπρεπε να κάνει για να φτάσει στο χρυσό αδαμαντοποίκιλτο στέμμα.

«Ε! Τι περιμένεις;» φώναξε ο Ντιέγκο. «Να έρθει να σε ενθαρρύνει μια ομάδα μαζορέτες; Πήγαινε να πάρεις το στέμμα!»

Η Τζούλια δεν άντεξε να μην κοιτάξει προς τα πάνω με βλέμμα γεμάτο οργή, αλλά ανέκτησε την αυτοσυγκέντρωσή της. Ανέπνευσε βαθιά και πραγματοποίησε με ακρίβεια την άσκηση: κυβίστηση, άλμα, άλμα, κυβίστηση, γέφυρα και άλμα. Στάθηκε μπροστά στη βιτρίνα.

«Τώρα μην τα θαλασσωσεις, ε; Σκέψου πως, αν τα κάνεις μαντάρα, όλα θα πάνε στράφι!». Ο Γάτσον είχε

αποφασίσει να εκνευρίσει την Τζούλια. Σαν να μην έφτανε αυτό, άρχισε να ακονίζει τα νύχια του πάνω στην πλάτη της. Ήξερε πόσο της άρεσε το μασάζ.

«**ΗΣΥΧΟΣ!**» τον διέταξε η Τζούλια.

Ο γάτος την άκουσε κι η κοπέλα κατάφερε να αυτοσυγκεντρωθεί πάλι. Πολύ προσεκτικά, άνοιξε την κρυστάλλινη πόρτα και... να το!

Τα είχε καταφέρει! Δεν μπόρεσε να μη χαμογελάσει θριαμβευτικά. Έπιασε το στέμμα και με τα δύο χέρια κι... ένας θόρυβος την έκανε να γυρίσει απότομα. Η πόρτα της αίθουσας ξαφνικά άνοιξε και κάμποσοι άνθρωποι όρμησαν μέσα.

Κεφάλαιο 2

«**ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟ!**» αναφώνησε η ιδιοκτήτρια της αίθουσας.

«Δεν έχω ξαναδεί τέτοιο πράγμα!» πρόσθεσε ένας υπάλληλος καθώς συμβουλευόταν ένα χρονόμετρο.

Ο Χουάν και η Άννα, οι γονείς της Τζούλιας και του Ντιέγκο, έμοιαζαν επίσης καταχαρούμενοι. Μπήκαν στην αίθουσα του θησαυρού χειροκροτώντας με ενθουσιασμό και χαμογελώντας πλατιά.

«**Επειδή είναι ντετέκτιβ της Λέσχης Μυστηρίου**», εξήγησε ο πατέρας, πιο καμαρωτός κι από παγόνι σε πασαρέλα μοντέλων.

«Φαίνεται, φαίνεται», απάντησε η ιδιοκτήτρια της αίθουσας.

Δεν ήταν η πρώτη φορά που ο Ντιέγκο και η Τζούλια συμμετείχαν σ' ένα **Escape Room**, ένα δωμάτιο απόδρασης, το παιχνίδι που έκανε θραύση στην πόλη και στόχος του ήταν να φέρεις σε πέρας μια αποστολή μέσα σε μια κλειστή αίθουσα. Υπήρχαν αίθουσες απόδρασης για κάθε γούστο και επίπεδο: από **ανίθανες ληστείες** και **μυστηριώδεις δολοφονίες** μέχρι **περιπέτειες σε υποβρύχια** και **καταραμένους ναούς**. Φυσικά, ο Ντιέγκο και η Τζούλια τα πήγαιναν πολύ καλά στα δωμάτια απόδρασης. Αυτό που δεν κατάφερναν ήταν να τελειώνουν τις αποστολές χωρίς να τσακωθούν σαν διαγωνιζόμενοι σε ριάλιτι.

«Είσαι πιο αργή κι από τη γιαγιά Αιμιλία όταν γράφει μηνύματα στο whatsapp!»

«Κι εσύ είσαι τόσο άγαρμπος, που σε σκοτώνουν ακόμα και στο προκαταρκτικό μάθημα των βιντεοπαιχνιδιών».

«Γιατί είσαστε τόσο θυμωμένοι;» ρώτησε ο υπάλληλος με το χρονόμετρο. «Κοιτάξτε! Έχετε το ρεκόρ του δωματίου απόδρασης! Κανείς δεν έχει καταφέρει να κλέψει το στέμμα σε τόσο λίγη ώρα. Δεν είσαστε ευχαριστημένοι;»

Ο Ντιέγκο και η Τζούλια σταμάτησαν τον καβγά και στράφηκαν προς τον τύπο:

«**ΟΧΙΙΙ!**» φώναξαν ταυτόχρονα και συνέχισαν να τσακώνονται.

Η Άννα και ο Χουάν γύρισαν προς την ιδιοκτήτρια της αίθουσας, που είχε μείνει άναυδη παρακολουθώντας τον καβγά των παιδιών.

«Στο βάθος αγαπιούνται», είπε η Άννα.

«Στο πολύ μεγάλο βάθος», πρόσθεσε ο Χουάν.

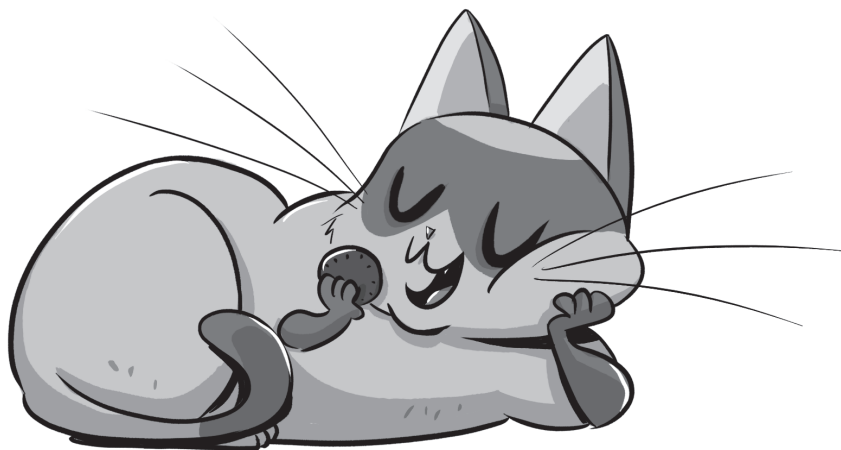
Όλοι έμειναν να κοιτάζουν τους δύο νεαρούς ντετέκτιβ.

«Είναι πολύ σημαντικό που τα κατάφεραν», αναγνώρισε η γυναίκα.

«Κι επιπλέον κουβαλάνε κι αυτόν τον γάτο», πρόσθεσε ο υπάλληλος με το χρονόμετρο, «που φαίνεται να ενδιαφέρεται περισσότερο να αποσπάσει το **ΡΕΚΟΡ ΓΚΙΝΕΣ ΓΑΤΙΣΙΟΥ ΠΑΧΟΥΣ** παρά να βοηθήσει τα αφεντικά του».

Ύστερα από μερικές ακόμα αλληλοκατηγορίες, ο Χουάν κι η Άννα αποφάσισαν πως αρκετά είχαν αντέξει. Πήραν τα παιδιά τους από την αίθουσα και

τα έβαλαν στο αυτοκίνητο για να πάνε στο σπίτι. Στη διάρκεια της διαδρομής, τα δύο εξ αγχιστείας αδέλφια συνέχισαν τον τσακωμό και δεν σταμάτησαν να καβγαδίζουν ούτε καθώς ανέβαιναν με το ασανσέρ, αλλά ούτε και όταν μπήκαν στο δωμάτιο που μοιράζονταν. Δεν σώπασαν παρά μόνο όταν χτύπησε το τηλέφωνο της *Λέσχης Μυστηρίου*. Η Τζούλια έσπευσε να απαντήσει στην κλήση.

«Εδώ Τζούλια», είπε ενεργοποιώντας το μεγάφωνο.

Ο Ντιέγκο τη μιμήθηκε πίσω από την πλάτη της με κοροϊδευτικούς μορφασμούς και χειρονομίες.

«Εδώ κυρία Φλέτσερ», απάντησε η μέντοράς τους. «Αν θυμάμαι καλά, σας αρέσουν τα δωμάτια απόδρασης».

«Τρελαίνομαι, αλλά το πρόβλημα είναι πως πάω με τον αδελφό μου και ποτέ δεν μένει κλειδωμένος μέσα! Γιατί ρωτάτε;»

«Δύο νέοι εξαφανίστηκαν», απάντησε η κυρία Φλέτσερ. «Το τελευταίο που ξέρουμε γι' αυτούς είναι ότι σχεδίαζαν να πάνε μαζί σε ένα δωμάτιο απόδρασης. Δεν

πιστεύω να έχει καμιά σχέση με την εξαφάνισή τους, αλλά μ' έκανε να σκεφτώ εσάς. **Θέλετε την υπόθεση;**»

«Ναι. Το μοναδικό μου σχέδιο για σήμερα ήταν να σκοτώσω τον αδελφό μου, να τον κομματιάσω και να τον ταΐσω στα περιστέρια του πάρκου. Μπα, όχι, θα δηλητηριαστούν!»

«Κυρία Φλέτσερ;» παρενέβη ο Ντιέγκο, παίρνοντας το τηλέφωνο από την Τζούλια. «Δεν μπορείτε να κλείσετε μέσα την αδελφή μου γι' αυτό; **ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΜΕ ΣΚΟΤΩΣΕΙ!** Στείλτε τη στον Βόρειο Πόλο ή στη Μόρντορ, όπως στον Άρχοντα των Δαχτυλιδιών. Όπου να 'ναι, αλλά να 'ναι μακριά».

«Οι γονείς σας μόλις μου τηλεφώνησαν για να μου ζητήσουν να σας δώσω κάποια υπόθεση», τους εξήγησε η διευθύντρια της *Λέσχης Μυστηρίου*. «Είναι απελπισμένοι. Λένε πως είστε συνέχεια πιο νευριασμένοι κι από τον Κάιλο Ρεν στον Πόλεμο των Άστρων όταν δεν του βγαίνει ένα σουντόκου».

Ο Ντιέγκο και η Τζούλια έμειναν σιωπηλοί. Δεν είχαν συνηθίσει να τους τα ψάλει η κυρία Φλέτσερ.

«Αυτή η υπόθεση είναι η **ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ** που σας έχω δώσει: έχω δύο πολύ ανήσυχες οικογένειες επειδή δεν βρίσκουν τα παιδιά τους. Σκεφτείτε τους γονείς σας... Τι θα έκαναν αν συνέβαινε κάτι σ' εσάς; Μπορείτε να τους βοηθήσετε να τους βρουν;»

«Φυσικά», απάντησαν με μια φωνή και οι δύο.

Ο Ντιέγκο έφτυσε στην παλάμη του και την άπλωσε στην αδελφή του.

«Ανακωχή μέχρι να εξιχνιάσουμε αυτή την υπόθεση;»

«**ΜΠΛΙΑΧ, τι αηδία!** Δεν ξέρω αν με αηδιάζουν περισσότερο τα ραδιενεργά σάλια σου ή το γεγονός ότι ούτε οι καλύτεροι ντετέκτιβ της *Λέσχης Μυστηρίου* δεν ξέρουν πότε ήταν η τελευταία φορά που έκανες ντους. **Εντάξει, πάντως: ΑΝΑΚΩΧΗ**».